EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 18.1.2021
COM(2021) 25 final

2021/0012 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av covid-19-utbrottet avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden, för referensperioder som följer på dem som avses i förordning (EU) 2020/698

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Syftet med den förordning som här läggs fram är att fastställa ytterligare särskilda och tillfälliga åtgärder för att förnya och förlänga giltighetstiden för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och för att skjuta upp vissa regelbundna kontroller och fortbildningar med anledning av de extraordinära omständigheter som orsakats av den pågående covid-19-pandemin på områdena väg, järnväg och inre vattenvägar samt sjöfartsskydd, utöver dem som fastställdes i förordning (EU) 2020/698[1].

Covid-19-utbrottet och den därmed sammanhängande folkhälsokrisen utgör en utmaning utan motstycke för medlemsstaterna och en tung börda för nationella myndigheter, EU-medborgare och ekonomiska aktörer, särskilt inom transportsektorn. Covid-19-krisen har skapat extraordinära omständigheter som påverkar den normala verksamheten för medlemsstaternas behöriga myndigheter och arbetet i transportföretagen, vad gäller de administrativa formaliteter som ska utföras inom olika transportsektorer. Dessa omständigheter kunde inte rimligen ha förutsetts vid tidpunkten då den relevanta unionslagstiftningen antogs.

Till följd av offentliga åtgärder som har blivit nödvändiga med tanke på covid-19-utbrottet kan transportföretag och berörda personer i många fall inte fullgöra de formaliteter eller förfaranden som krävs för att följa vissa bestämmelser i unionslagstiftningen som rör förnyelse av, förlängning av eller fortsatt giltighet för certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd. Dessutom och av samma skäl kan det hända att medlemsstaternas behöriga myndigheter inte kan uppfylla de skyldigheter som fastställs i unionsrätten och behandla relevanta begäranden från transportföretagen innan de tillämpliga tidsfristerna löper ut.

Av detta skäl förlängdes genom bestämmelserna i förordning (EU) 2020/698 giltighetstiden för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och uppsköts vissa regelbundna kontroller och fortbildningar som enligt unionsrätten skulle ha ägt rum inom perioden mellan den 1 mars 2020 (eller, i vissa fall, den 1 februari 2020) och den 31 augusti 2020, med sex månader (eller, i vissa fall, sju månader).

Dessutom ansåg vissa medlemsstater att det sannolikt skulle förbli praktiskt omöjligt att förnya vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och genomföra vissa fortbildningar eller regelbundna kontroller även efter den 31 augusti 2020, till följd av åtgärder som de vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19. Dessa medlemsstater lämnade därför i enlighet med förordning (EU) 2020/698 motiverade begäranden till kommissionen om tillstånd att fortsätta med enskilda förlängningar av någon av eller båda dessa perioder. Kommissionen antog sex beslut om tillstånd att tillämpa sådana förlängningar[2].

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698 av den 25 maj 2020 om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av covid-19-utbrottet avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden, EUT L 165, 27.5.2020, s. 10.

[2] Kommissionens beslut (EU) 2020/1236 av den 25 augusti 2020 om tillstånd för Nederländerna att tillämpa en förlängning av vissa perioder som anges i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets

Covid-19-utbrottet har påverkat hela unionen, men inte på ett enhetligt sätt. Medlemsstaterna har påverkats i olika grad och vid olika tidpunkter. Med tanke på att undantagen från de rättsakter som normalt tillämpas bör begränsas till vad som är nödvändigt, fick medlemsstaterna genom förordning (EU) 2020/698 tillstånd att fortsätta att tillämpa dessa rättsakter utan att tillämpa de undantag som föreskrivs i förordningen, om en tillämpning av rättsakterna förblivit praktiskt möjlig (undantagsklausul). De berörda medlemsstaterna hade således rätt att inte tillämpa undantagen rörande vissa rättsakter[3], efter att först ha underrättat kommissionen om detta[4].

I sitt meddelande om gröna körfält II[5] ansåg kommissionen att alla flexibilitetsbestämmelser i förordning (EU) 2020/698 visat sig vara nödvändiga och användbara. Dessutom har kommissionen, mot bakgrund av de nya utbrotten av covid-19, tillkännagett att den är positiv till att föreslå en uppdatering av ordningen på ett sätt som gör det möjligt för alla medlemsstater att dra nytta av eventuella nödvändiga undantag, även för de medlemsstater som har utnyttjat möjligheten att välja att inte omfattas av den förordningen. Kommissionen ansåg emellertid att alla lagstiftningsåtgärder av detta slag är av tillfällig natur, dvs. måste utformas för en bestämd tidsperiod och ha en effekt som är tidsmässigt begränsad.

Trots att den situation som utbrottet av covid-19 orsakat i viss mån förbättrades under sommaren 2020, medförde de fortsatta och i vissa fall allvarligare effekterna av covid-19 under hösten 2020 att medlemsstaterna blev tvungna att bibehålla och i vissa fall skärpa åtgärderna för att förebygga spridningen av pandemin.

På grund av dessa åtgärder är det fortsatt svårt för transportföretag och andra berörda personer att fullgöra de nödvändiga formaliteter, förfaranden eller andra steg som unionsrätten föreskriver för förnyelse eller förlängning av certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd eller för de regelbundna kontroller eller fortbildningar som är nödvändiga för att upprätthålla deras giltighet.

---

förordning (EU) 2020/698, EUT L 282, 31.8.2020, s. 19, kommissionens beslut (EU) 2020/1235 av den 26 augusti 2020 om tillstånd för Grekland att förlänga vissa tidsperioder som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 282, 31.8.2020, s. 17, kommissionens beslut (EU) 2020/1219 av den 20 augusti 2020 om tillstånd för Italien att förlänga vissa tidsperioder som anges i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 277, 26.8.2020, s. 16, kommissionens beslut (EU) 2020/1240 av den 21 augusti 2020 om tillstånd för Bulgarien att förlänga en period som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 284, 1.9.2020, s. 7, kommissionens beslut (EU) 2020/1282 av den 31 augusti 2020 om tillstånd för Frankrike att tillämpa en förlängning av vissa perioder som anges i artiklarna 11, 16 och 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 301, 15.9.2020, s. 9, kommissionens beslut (EU) 2020/1237 av den 25 augusti 2020 om tillstånd för Förenade konungariket att tillämpa en förlängning av vissa perioder som anges i artiklarna 3 och 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 282, 31.8.2020, s. 22.

[3] Direktiv 2006/126/EG, förordning (EU) nr 165/2014, direktiv 2014/45/EU, förordning (EG) nr 1072/2009, förordning (EG) nr 1073/2009 och direktiv 2007/59/EG.

[4] Tillkännagivandena om dessa rättsakter offentliggjordes i EUT C 182I av den 2 juni 2020, EUT C 183I av den 3 juni 2020, EUT C 189 av den 5 juni 2020, EUT C 190I av den 8 juni 2020, EUT C 193I av den juni 2020 och EUT C 200I av den 15 juni 2020.

[5] Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om uppgradering av de gröna körfälten för transport för att hålla igång ekonomin under de nya utbrotten av covid-19-pandemin, COM (2020) 685, 28.10.2020.

Av samma skäl kan det hända att medlemsstaternas behöriga myndigheter fortsatt är ur stånd att fullgöra de skyldigheter som fastställs i unionsrätten och att behandla relevanta begäranden från transportföretagen inom de tillämpliga tidsfristerna.

För att säkerställa en väl fungerande inre marknad och god transportsäkerhet, skapa rättslig säkerhet och undvika potentiella marknadsstörningar samt sörja för den rättsliga ordningens kontinuitet är det nödvändigt att nu anta tillfälliga bestämmelser om förlängning av giltighetstiden för de certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 (nedan kallad *referensperioden*). Dessa handlingar bör förbli giltiga under en rimlig tidsperiod under och efter utbrottet av covid-19.

På samma sätt bör tidsfristerna för relevanta formaliteter förlängas, och giltigheten för intyg, bevis, körkort och liknande handlingar bör bibehållas i enlighet med detta. Vid behov bör alternativa sätt för att utföra lämpliga kontroller tillåtas och göras obligatoriska. Detta gäller till exempel inom området för färdskrivare om förarkorten löper ut och det inte går att utfärda nya kort.

Dessutom, liksom i fråga om förordning (EU) 2020/698, är det möjligt att förnyelsen av certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd, på grund av åtgärder som vidtas av den berörda medlemsstaten för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, förblir praktiskt omöjlig bortom den tidsram som anges i en eller flera relevanta bestämmelser i den föreslagna förordningen. Om kommissionen, efter en begäran av den berörda medlemsstaten som inkommit senast den 1 april 2021, i ett sådant fall konstaterar att omständigheterna kräver det, bör kommissionen kunna ge den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av den relevanta perioden eller de relevanta perioderna. En sådan förlängning bör begränsas till vad som är nödvändigt så att den motsvarar den period under vilken genomförandet av formaliteter, förfaranden, kontroller och fortbildning sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och bör under inga omständigheter vara längre än sex månader.

I enlighet med vad som anges i meddelandet om gröna körfält II bör den akt som fastställer undantag för ytterligare en period utöver den referensperiod som omfattas av förordning (EU) 2020/698 även göra det möjligt för medlemsstaterna att inte tillämpa de undantag som fastställs i akten i fråga om en tillämpning av bestämmelserna utan dessa undantag förblivit praktiskt möjlig.

Därför omfattar den förordning som föreslås, i likhet med förordning (EU) 2020/698, även möjligheten att inte omfattas av förordningen om en medlemsstat inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd eller skjuta upp regelbundna kontroller och fortbildningar som blivit praktiskt omöjliga under referensperioden till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa sådana undantag bör inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på sådana undantag och som är tillämpliga i en annan medlemsstat. Det föreslås att denna möjlighet utvidgas till att omfatta undantag (som motsvarar specifika rättsakter) för vilka den inte föreskrivits i förordning (EU) 2020/698. För att säkerställa rättslig säkerhet bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina beslut att inte tillämpa de undantag som föreskrivs i denna förordning innan förordningens materiella bestämmelser blir tillämpliga.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Den lagstiftning som berörs av denna förordning innehåller inte uttryckliga bestämmelser som skulle göra det möjligt att förlänga giltigheten för intyg, bevis, körkort eller tillstånd i situationer som de som uppstått i samband med covid-19-krisen. Det är därför nödvändigt att anta relevanta bestämmelser för att ta hänsyn till effekterna av den aktuella krisen och skapa rättslig säkerhet för enskilda personer och ekonomiska aktörer samt för medlemsstaternas myndigheter.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

För att den inre marknaden för transporter och tillhörande tjänster ska fungera effektivt måste operatörerna kontinuerligt tillhandahålla transporttjänster. De negativa konsekvenserna av den rådande krisen kan äventyra företagens verksamhet, eftersom det är omöjligt för dem att uppfylla de tillämpliga kraven. Detta skulle också kunna leda till brist på personal för sådan verksamhet, eftersom det saknas nödvändiga giltiga handlingar som gör det möjligt för dem att lagligen utöva sitt yrke. Syftet med bestämmelserna i den föreslagna förordningen är att fortsätta att eftersträva målen med förordning (EU) 2020/698 och ta itu med detta stora problem genom att garantera rättslig säkerhet och göra det möjligt för personer att utöva sina yrken inom transportbranschen.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Förslaget grundar sig på artiklarna 91 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt subsidiaritetsprincipen får åtgärder på unionsnivå endast vidtas om medlemsstaterna på egen hand inte kan uppnå målen för den planerade åtgärden. De frågor som ligger till grund för det aktuella förslaget är kopplade till bestämmelser i unionsrätten och kan därför endast åtgärdas genom bestämmelser i unionsrätten, dvs. i form av tillfälliga undantag.

- **Proportionalitetsprincipen**

Denna unionsåtgärd är nödvändig för att uppnå målet att de mekanismer som föreskrivs i relevanta delar av unionsrätten ska fungera väl, med beaktande av omfattningen och allvaret i det aktuella covid-19-utbrottet. Den föreslagna förordningen innehåller riktade tillfälliga åtgärder som är strikt kopplade till det aktuella covid-19-utbrottet och som begränsas till vad som är nödvändigt för att säkerställa rättslig säkerhet, transportsäkerhet och en väl fungerande inre marknad.

- **Val av instrument**

Detta förslag avser särskilda bestämmelser som påverkar tillämpningen av flera direktiv och förordningar. Bestämmelserna i den föreslagna akten bör tillämpas omedelbart och vara direkt tillämpliga för att utan dröjsmål garantera rättslig säkerhet för transportföretag och berörda personer samt medlemsstaternas myndigheter. Giltigheten för relevanta intyg, bevis, körkort och tillstånd samt skyldigheten att genomgå regelbundna kontroller, fortbildning eller prov bör därför förlängas enligt lag, även om de relevanta frågorna regleras av ett direktiv. Liksom är fallet med förordning (EU) 2020/698, som har samma mål som det aktuella förslaget, bör

denna rättsakt ta formen av en förordning som är direkt tillämplig och inte behöver införlivas i nationell lagstiftning.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Samråd med berörda parter**

Med tanke på ärendets brådskande karaktär har ett formellt samråd med berörda parter inte genomförts. Både medlemsstaternas myndigheter och berörda parter har dock uppmanat kommissionen att anta ett förslag till förlängning av de undantag som omfattas av förordning (EU) 2020/698. Framför allt har kommissionen varit i ständig kontakt med medlemsstaternas behöriga myndigheter och regelbundet analyserat tillämpningen av bestämmelserna i den förordningen, och har på så sätt fått kännedom om myndigheternas konkreta situation och deras begäran att förlänga undantagen.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Som det förklarats var det inte möjligt att på ett korrekt sätt inhämta sakkunskap på grund av situationens brådskande karaktär.

- **Konsekvensbedömning**

Med tanke på situationens brådskande karaktär har ingen konsekvensbedömning genomförts. Detta förslag ändrar inte principerna och mekanismerna i den berörda unionslagstiftningen och medför inga nya skyldigheter för de berörda parterna. Förslaget syftar främst till att för en kort tid förlänga giltighetstiden för certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och vissa tidsfrister, på grund av exceptionella skäl inom ramen för den aktuella covid-19-pandemin.

- **Grundläggande rättigheter**

Ej tillämpligt

4. BUDGETKONSEKVENSER

Ej tillämpligt

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Förslaget omfattar inga särskilda åtgärder för övervakning eller rapportering. Den fortsatta utvecklingen i fråga om covid-19 förblir osäker. Ytterligare infektionsvågor kan inträffa och leda till nya nedstängningar. Den konkreta situationen i medlemsstaterna måste också beaktas. Kommissionen bör därför, om en medlemsstat begär detta, ges befogenhet att godkänna tillämpning av ytterligare tidsperioder, i likhet med vad som föreskrevs i förordning (EU) 2020/698.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods-

eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG[6]

I direktiv 2003/59/EG fastställs kraven på grundläggande kompetens och fortbildning för yrkesförare av lastbilar och bussar med målsättningen att säkerställa säkerheten på de europeiska vägarna. Syftet med direktivet är att fastställa harmoniserade minimikompetensnormer i hela unionen. Enligt direktivet ska förare genomgå grundutbildning och därefter fortbildning vart femte år. Till följd av den fortsatta covid-19-pandemin kan det hända att förare som omfattas av fortbildningsskyldigheten inte kan uppfylla denna skyldighet eller att de kanske inte kan förnya de handlingar som styrker att fortbildningsskyldigheten har uppfyllts. Det är därför nödvändigt att förlänga giltighetstiden för yrkeskompetensbevisen och för den harmoniserade unionskoden 95 antingen på körkortet eller på yrkeskompetensbeviset för förare, för ett sådant yrkeskompetensbevis eller yrkeskompetensbevis för förare som i enlighet med dessa bestämmelser skulle löpa ut under referensperioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021. Giltighetstiden för dessa handlingar bör anses vara förlängd med sju månader och handlingarna bör förbli giltiga i enlighet med detta för att säkerställa vägtransporternas kontinuitet.

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (omarbetning)[7]

I direktiv 2006/126/EG fastställs regler för ömsesidigt erkännande av körkort som utfärdats av medlemsstater på grundval av en EU-körkortsmodell. I direktivet fastställs en rad minimikrav för dessa körkort i syfte att förbättra trafiksäkerheten, underlätta den fria rörligheten för medborgare inom unionen och minska risken för bedrägerier. I direktivet införs därför harmoniserade giltighetsperioder för alla kategorier av körkort. Till följd av den fortsatta covid-19-pandemin kan det hända att körkortsinnehavare inte kan förnya eller byta ut sina körkort. Det är därför nödvändigt att giltighetstiden för körkort som i enlighet med dessa bestämmelser annars skulle löpa ut under referensperioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, anses vara förlängd med sju månader för att säkerställa fortsatt kontinuerlig mobilitet på vägarna.

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet[8]

Efterlevnaden av reglerna om körtider, arbetstider och viloperioder är mycket viktig för att upprätthålla principerna om trafiksäkerhet och sund konkurrens på den inre marknaden för vägtransporter. Färdskrivare och förarkort används för att registrera den information som krävs för att bedöma efterlevnaden av dessa regler. Enligt artikel 23 i förordning (EU) nr 165/2014 (nedan kallad *färdskrivarförordningen*) ska färdskrivare besiktigas av godkända verkstäder vartannat år för att man ska kunna bedöma korrekt funktion, kalibrering och säkerhetsfunktioner avseende den anordning som är monterad i fordonet. Förarkorten är personliga och utfärdas av de nationella myndigheterna för en period av fem år. När giltighetstiden för ett kort löper ut måste det förnyas med ett nytt kort, i överensstämmelse med artikel 28 i färdskrivarförordningen, Enligt artikel 29 i färdskrivarförordningen ska

[6] EUT L 226, 10.9.2003, s. 4.
[7] EUT L 403, 30.12.2006, s. 18.
[8] EUT L 60, 28.2.2014, s. 1.

föraren, om förarkortet skadas, inte fungerar på fullgott sätt, förkommer eller stjäls, inom sju kalenderdagar ansöka om ett ersättningskort hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där föraren har sin normala hemvist. Dessa myndigheter ska tillhandahålla ett ersättningskort inom åtta arbetsdagar efter det att de har erhållit en detaljerad begäran därom. Medlemsstater har informerat kommissionen om svårigheter att göra de regelbundna besiktningarna av färdskrivare och att förnya förarkort inom de tidsfrister som föreskrivs i unionslagstiftningen. Dessa svårigheter beror på de aktuella exceptionella omständigheter som hör samman med den fortsatta covid-19-pandemin. Under sådana omständigheter bör medlemsstaterna tillåtas att under en begränsad tidsperiod ge tillstånd till fortsatt trafik med fordon som är utrustade med färdskrivare som inte genomgått besiktning inom den föreskrivna tiden.

Dessutom bör förare som har ett förarkort vars giltighetstid löpt ut och som begärt ett nytt kort i enlighet med artikel 28 i färdskrivarförordningen få möjlighet och vara skyldiga att använda praktiskt möjliga alternativ för att registrera sin verksamhet till dess att de myndigheter som utfärdar kort har utfärdat ett nytt kort till föraren. Det förfarande som föreskrivs i artikel 35.2 i färdskrivarförordningen för kort som skadas, inte fungerar på fullgott sätt, förkommer eller stjäls bör gälla i tillämpliga delar för förare som har ett förarkort vars giltighetstid löpt ut. Detta tillvägagångssätt kommer att säkerställa en lämplig balans mellan den kontinuitet som krävs för transporterna och behovet att inte äventyra trafiksäkerheten.

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU av den 3 april 2014 om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG[9]

I direktiv 2014/45/EU definieras harmoniserade minimikrav för periodisk trafiksäkerhetsprovning. Här ingår bland annat provningsfrekvensen, och som en följd av detta giltigheten för trafiksäkerhetsintyg. Till följd av de exceptionella omständigheter som är kopplade till den fortsatta covid-19-pandemin kan det bli praktiskt omöjligt att bedriva denna verksamhet. Det är därför nödvändigt att trafiksäkerhetsprovningar som skulle genomföras under referensperioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 kan genomföras vid ett senare tillfälle, men senast sju månader efter den ursprungliga tidsfristen, och att de intyg som berörs bör förbli giltiga i enlighet med detta.

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG[10]

I förordning (EG) nr 1071/2009 fastställs gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik. Under nuvarande omständigheter är det sannolikt att fler transportföretag riskerar att inte uppfylla kraven avseende det eller de fordon som de ska förfoga över och använda, eller kravet avseende ekonomiska resurser, med tanke på den minskade verksamhetsnivån som i sin tur minskar omsättningen, vilket kan leda till en minskning av företagens egna medel. Detta kan leda till att företag som annars är strukturellt bärkraftiga förlorar sitt verksamhetstillstånd, vilket innebär att deras transportverksamhet upphör. Framför allt väntas företagen behöva mer tid än vanligt för att visa att de åter varaktigt uppfyller kraven avseende det eller de fordon som de ska förfoga över och använda, eller kravet avseende ekonomiska resurser. Det är därför lämpligt att

[9] EUT L 127, 29.4.2014, s. 51.
[10] EUT L 300, 14.11.2009, s. 51.

förlänga den maximala tidsfrist som fastställs för dessa syften i artikel 13.1 b och c i förordning (EG) nr 1071/2009 från sex till tolv månader när det gäller bedömning av kraven avseende det eller de fordon som de berörda vägtransportföretagen ska förfoga över och använda, i enlighet med vad som avses i artikel 5 b och c i den förordningen, och kravet avseende dessa företags ekonomiska resurser, i den mån dessa bedömningar omfattar hela eller delar av referensperioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021. Om bristande uppfyllelse av något av dessa krav redan har konstaterats och den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten ännu inte har löpt ut, bör den behöriga myndigheten kunna förlänga denna tidsfrist till sammanlagt tolv månader.

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg[11]

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006[12]

Internationella godstransporter på väg och internationella persontransporter med buss förutsätter att de transportföretag som tillhandahåller sådan trafik innehar ett gemenskapstillstånd, enligt de villkor som föreskrivs i artikel 6 i förordning (EG) nr 1072/2009 i fråga om godstransporter och i artikel 4 i förordning (EG) nr 1073/2009 i fråga om persontransporter.

Gemenskapstillståndet intygar att transportföretagen är etablerade i unionen och uppfyller de nödvändiga kraven för att tillhandahålla internationella transporter. I fråga om internationella godstransporter som utförs av en förare som är medborgare i ett tredjeland ska föraren dessutom inneha att förartillstånd i enlighet med de bestämmelser som fastställs i kapitel II i förordning (EG) nr 1072/2009. Detta gör det möjligt för medlemsstaterna att på ett effektivt sätt kontrollera om förare från tredjeländer har en laglig anställning eller står till förfogande för det transportföretag som ansvarar för en viss transport.

Tillhandahållande av linjetrafik med buss förutsätter tillstånd i enlighet med bestämmelserna i kapitel III i förordning (EG) nr 1073/2009. Samma förfarande gäller i tillämpliga delar för förnyelse av dessa tillstånd. Tillståndet är förenat med ett antal villkor för att säkerställa att ett visst transportföretag är lämpligt för att tillhandahålla en viss linjetrafik. Gemenskapstillstånd och tillstånd för linjetrafik är kopplade på så sätt att det krävs innehav av ett gemenskapstillstånd för att erhålla ett tillstånd för linjetrafik. Gemenskapstillstånd, förartillstånd och tillstånd för linjetrafik med buss utfärdas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna på transportföretagens begäran och gäller upp till tio år (gemenskapstillstånd) respektive fem år (förartillstånd och tillstånd för linjetrafik), med möjlighet till förnyelse. Förnyelse förutsätter en kontroll av att de villkor som gällde vid utfärdandet fortfarande uppfylls. Medlemsstater har underrättat kommissionen om svårigheter att förnya dessa tillstånd inom de tidsfrister som föreskrivs i unionslagstiftningen, eller att genomföra de nödvändiga kontrollerna för att förnya dem. Detta beror på de aktuella exceptionella omständigheter som hör samman med den fortsatta covid-19-pandemin. Å andra sidan är det mycket viktigt att säkerställa transporternas kontinuitet. Det är därför nödvändigt att förlänga giltigheten för de ovannämnda tillstånden under en begränsad tidsperiod.

[11] EUT L 300, 14.11.2009, s. 72.
[12] EUT L 300, 14.11.2009, s. 88.

– Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet[13]

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet)[14]

I direktiv 2004/49/EG och direktiv (EU) 2016/798 finns regler om säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd i unionen. Direktiv 2004/49/EG har upphävts genom direktiv (EU) 2016/798 med verkan från och med den 31 oktober 2020. Fram till den dagen gäller det fortfarande för de medlemsstater som har förlängt införlivandeperioden för direktiv (EU) 2016/798 fram till samma dag, i enlighet med artikel 33.2 i det senare direktivet.

Ett järnvägsföretag måste, i enlighet med artikel 10.13 i direktiv (EU) 2016/798, inneha ett gemensamt säkerhetsintyg som utfärdas av antingen Europeiska unionens järnvägsbyrå eller en nationell säkerhetsmyndighet, och som ska förnyas efter ansökan med högst fem års intervall. Säkerhetstillståndet för infrastrukturförvaltare är i enlighet med artikel 12.2 i direktiv (EU) 2016/798 giltigt i fem år.

Ett säkerhetsintyg ska, i enlighet med artikel 10.5 i direktiv 2004/49/EG, förnyas efter ansökan från järnvägsföretaget med högst fem års intervall. Ett säkerhetstillstånd ska, i enlighet med artikel 11.2 i direktiv 2004/49/EG, förnyas efter ansökan från infrastrukturförvaltaren med högst fem års intervall.

Till följd av den extraordinära situation som orsakats av den fortsatta covid-19-pandemin stöter de nationella myndigheterna, järnvägsföretagen och infrastrukturförvaltarna på svårigheter när det gäller förnyelse av (gemensamma) säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd eller, i fråga om befintliga säkerhetstillstånd som löper ut, utfärdande av sådana tillstånd för en efterföljande tidsperiod. Det är därför nödvändigt att förlänga tidsfristen för förnyelse och giltighetstiden för dessa handlingar för att säkerställa att järnvägsföretagens och infrastrukturförvaltarnas verksamhet inte äventyras. En förlängning med sju månader bör kunna avhjälpa nationella säkerhetsmyndigheters svårigheter att genomföra inspektioner på plats och fullgöra andra nödvändiga administrativa uppgifter.

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen[15]

I enlighet med artikel 14.5 i direktiv 2007/59/EG ska ett förarbevis vara giltigt i tio år, om inte annat följer av artikel 16.1. På grund av den extraordinära situation som orsakats av den fortsatta covid-19-pandemin har de behöriga myndigheterna svårigheter med att förnya förarbevisen enligt de föreskrivna villkoren. Förarbevis som ska förnyas inom den period då sådan förnyelse är praktiskt omöjlig bör gälla i ytterligare sju månader. På motsvarande sätt bör lokförare beviljas ytterligare sju månader för att genomföra regelbundna kontroller.

[13] EUT L 138, 26.5.2016, s. 102.
[14] EUT L 164, 30.4.2004, s. 44.
[15] EUT L 315, 3.12.2007, s. 51.

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde[16]

I enlighet med artikel 23.2 i direktiv 2012/34/EU är ett tillstånd giltigt så länge som järnvägsföretaget uppfyller de skyldigheter som anges i kapitel III i det direktivet. Tillståndsmyndigheten får emellertid besluta att genomföra en regelbunden omprövning. I så fall bör omprövningen genomföras minst vart femte år. Covid-19-utbrottet har gjort det svårt för tillståndmyndigheterna att genomföra dessa omprövningar. I de fall då tidsfristen för omprövningsperioden löper ut under referensperioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 bör tidsfristen därför förlängas med sju månader i vart och ett av de berörda fallen.

När ett tillstånd tillfälligt dragits in eller återkallats på grund av bristande efterlevnad av kravet på ekonomisk förmåga får tillståndsmyndigheten, enligt artikel 24.3 i direktiv 2012/34/EU, bevilja ett tillfälligt tillstånd medan järnvägsföretaget omorganiseras, förutsatt att säkerheten inte äventyras. Den längsta giltighetstiden för ett tillfälligt tillstånd är dock sju månader. På grund av de extraordinära omständigheter som orsakats av den fortsatta covid-19-pandemin har myndigheterna allvarliga svårigheter med att fatta relevanta beslut, närmare bestämt om utfärdandet av nya tillstånd för den period som följer efter det att giltighetstiden för ett tillfälligt tillstånd har löpt ut. Giltighetstiden för de berörda tillfälliga tillstånden, som utfärdas eller upphör att gälla under referensperioden från och med den 1 september 2020 till och med den 30 april 2021, bör därför förlängas med sju månader.

Enligt artikel 25.2 i direktiv 2012/34/EU ska tillståndsmyndigheten besluta om ansökan om utfärdande av ett tillstånd inom tre månader. Av de skäl som redan nämnts är tillståndsmyndigheterna emellertid inte i stånd att agera i tid. Det föreslås därför att dessa myndigheter beviljas en förlängning på sju månader i detta avseende, för ansökningar som lämnas in mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021.

Enligt direktiv 2012/34/EU får tillståndsmyndigheter tillfälligt dra in eller återkalla tillståndet för ett järnvägsföretag som kanske inte kan uppfylla kraven på ekonomisk förmåga. Om så är fallet får myndigheterna bevilja sådana järnvägsföretag ett tillfälligt tillstånd efter återkallelsen eller den tillfälliga indragningen av tillståndet. Ett tillfälligt tillstånd är avsett att göra det möjligt för järnvägsföretaget att omstrukturera och fortsätta med sin verksamhet, förutsatt att säkerheten inte äventyras. Erfarenheten har dock visat att det också sänder en mycket negativ signal till marknaden om ett järnvägsföretags förmåga att överleva, vilket i sin tur förvärrar dess finansiella problem, särskilt när det gäller kassaflödet. Det är troligt att många järnvägsföretag, som var ekonomiskt stabila före krisen, kommer att hamna i en situation där deras tillstånd skulle behöva dras in tillfälligt eller återkallas, med tanke på deras ekonomiska situation. Mot bakgrund av den pågående krisen kan detta vara obefogat, särskilt med avseende på ekonomi och säkerhet. Dessutom kan järnvägsföretag behöva mer tid för att finansiellt stabilisera sig under perioden efter begränsningen av smittspridning under covid-19-utbrottet.

Det föreslås därför att medlemsstaterna tillfälligt tillåts upprätthålla ett befintligt tillstånd i oförändrat skick, dvs. att avstå från att återkalla eller tillfälligt dra in tillståndet och från att utfärda ett tillfälligt tillstånd, förutsatt att säkerheten inte äventyras. Medlemsstaterna skulle även i fortsättningen kunna övervaka den ekonomiska förmågan hos de berörda järnvägsföretagen, särskilt för att skydda passagerarna mot otillbörliga säkerhetsrisker. Till

[16] EUT L 343, 14.12.2012, s. 32.

följd av detta skulle järnvägsföretag inte utsättas för otillbörliga restriktioner, och de skulle få bättre villkor för ekonomisk återhämtning.

– Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar[17]

Enligt artikel 6.2 i direktiv 96/50/EG ska innehavare av båtförarcertifikat som har uppnått 65 års ålder genomgå en läkarundersökning inom de följande tre månaderna och därefter varje år. Eftersom tillgången till hälsovård är begränsad för icke-akuta undersökningar, på grund av de åtgärder som vidtagits i samband med den fortsatta covid-19-pandemin, är det dock inte säkert att innehavare av båtförarcertifikat har möjlighet att genomgå läkarundersökningarna inom den period som berörs av dessa åtgärder. I de fall då tidsfristen för att genomgå en läkarundersökning löper ut under referensperioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 bör tidsfristen därför förlängas med sju månader i vart och ett av de berörda fallen.

– Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG[18]

Giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart är begränsad i enlighet med artikel 10 i direktiv (EU) 2016/1629. Vidare föreskrivs i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 fortsatt giltighet för handlingar som omfattas av det direktivets tillämpningsområde och som utfärdats av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna enligt det tidigare tillämpliga Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG[19].

De åtgärder som vidtas med anledning av den fortsatta covid-19-pandemin kan göra det opraktiskt och ibland omöjligt för de behöriga myndigheterna att genomföra den tekniska besiktningen för att förlänga giltigheten för relevanta certifikat eller, när det gäller de handlingar som avses i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, för att ersätta dem.

Av rättssäkerhetsskäl och för att möjliggöra fortsatt drift av berörda fartyg i inlandssjöfart, är det därför lämpligt att med sju månader förlänga giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart samt handlingar som omfattas av artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, som annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021.

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar[20]

– Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd[21]

Den fortsatta covid-19-pandemin har gjort det svårt att genomföra sjöfartsskyddsinspektioner och sjöfartsskyddsbesiktningar under denna period, eftersom de kräver fysisk närvaro av inspektörer i hamnar, i hamnanläggningar och på fartyg. Detta innebär ofta att det är praktiskt omöjligt att inom de fastställda tidsfristerna förnya de utredningar och planer som krävs enligt

[17] EGT L 235, 17.9.1996, s. 31.
[18] EUT L 252, 16.9.2016, s. 118.
[19] EUT L 389, 30.12.2006, s. 1.
[20] EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.
[21] EUT L 310, 25.11.2005, s. 28.

unionens lagstiftning om sjöfartsskydd. Det är därför nödvändigt att tillhandahålla flexibla och pragmatiska lösningar utan att äventyra säkerheten, genom att vid behov förlänga giltighetstiden för dessa handlingar med en rimlig tidsperiod. Detta gäller även intervallen för övningar med avseende på sjöfartsskydd, som också kan vara svåra att genomföra på grund av nationella åtgärder som vidtagits för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19.

2021/0012 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av covid-19-utbrottet avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden, för referensperioder som följer på dem som avses i förordning (EU) 2020/698

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 91 och 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Den fortsatta covid-19-pandemin och den därmed sammanhängande folkhälsokrisen utgör en utmaning utan motstycke för medlemsstaterna och lägger en tung börda på nationella myndigheter, unionsmedborgare och ekonomiska aktörer, särskilt transportföretag. Folkhälsokrisen har skapat extraordinära omständigheter som påverkar den normala verksamheten för medlemsstaternas behöriga myndigheter, liksom arbetet i transportföretag vad gäller de administrativa formaliteter som ska fullgöras inom olika transportsektorer, och som inte rimligen kunde förutses när de relevanta åtgärderna antogs. Dessa extraordinära omständigheter har en betydande inverkan på olika områden som omfattas av unionens transportlagstiftning.

(2) Framför allt kan det hända att transportföretag och andra berörda personer inte kan fullgöra nödvändiga formaliteter eller förfaranden som krävs för att följa vissa bestämmelser i unionsrätten som rör förnyelse eller förlängning av certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd eller för att fullgöra andra åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla deras giltighet. Av samma skäl kan det hända att medlemsstaternas behöriga myndigheter inte kan fullgöra skyldigheter som fastställs i unionsrätten och säkerställa att relevanta begäranden från transportföretagen behandlas före de tillämpliga tidsfristernas utgång.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698[1] fastställs särskilda och tillfälliga åtgärder avseende förnyelse eller förlängning av giltighetstiden för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och fortbildningar som enligt den unionsrätt som avses i den förordningen skulle ha ägt rum inom referensperioden mellan antingen den 1 mars 2020 eller, i vissa fall, den 1 februari 2020, och den 31 augusti 2020.

I enlighet med den förordningen förlängdes giltighetstiden för dessa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och uppsköts vissa regelbundna kontroller och fortbildningar med sex månader eller, i vissa fall, med sju månader.

(4) Vissa medlemsstater som ansåg att det sannolikt skulle förbli praktiskt omöjligt att förnya vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och genomföra vissa fortbildningar eller regelbundna kontroller även efter den 31 augusti 2020, till följd av åtgärder som de vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, lämnade in motiverade begäranden till kommissionen om tillstånd att fortsätta att tillämpa enskilda förlängningar. Kommissionen antog sex beslut om tillstånd att tillämpa sådana förlängningar[2].

(5) Trots att covid-19-situationen i viss mån förbättrades under sommaren 2020, medförde de fortsatta och i vissa fall allvarligare effekterna av pandemin under tredje kvartalet 2020 att medlemsstaterna blev tvungna att bibehålla och i vissa fall skärpa åtgärderna för att förebygga spridningen av pandemin. Dessa åtgärder medför att transportföretag och andra berörda personer kanske inte kan fullgöra de nödvändiga formaliteter eller förfaranden som krävs för att följa vissa bestämmelser i unionsrätten som rör förnyelse eller förlängning av giltighetstiden för certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd eller genomförande av regelbundna kontroller eller fortbildningar, eller för att fullgöra andra åtgärder som är nödvändiga för att upprätthålla deras giltighet, så som var fallet under våren 2020. Av samma skäl kan det hända att medlemsstaternas behöriga myndigheter inte kan fullgöra skyldigheter som fastställs i unionsrätten och säkerställa att relevanta begäranden från transportföretagen behandlas före de tillämpliga tidsfristernas utgång.

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698 av den 25 maj 2020 om särskilda och tillfälliga åtgärder med anledning av covid-19-utbrottet avseende förnyelse av eller förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och regelbundna fortbildningar inom vissa av transportlagstiftningens områden (EUT L 165, 27.5.2020, s. 10).

[2] Kommissionens beslut (EU) 2020/1236 av den 25 augusti 2020 om tillstånd för Nederländerna att tillämpa en förlängning av vissa perioder som anges i artiklarna 2 och 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 282, 31.8.2020, s. 19, kommissionens beslut (EU) 2020/1235 av den 26 augusti 2020 om tillstånd för Grekland att förlänga vissa tidsperioder som anges i artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 282, 31.8.2020, s. 17, kommissionens beslut (EU) 2020/1219 av den 20 augusti 2020 om tillstånd för Italien att förlänga vissa tidsperioder som anges i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 277, 26.8.2020, s. 16, kommissionens beslut (EU) 2020/1240 av den 21 augusti 2020 om tillstånd för Bulgarien att förlänga en period som anges i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 284, 1.9.2020, s. 7, kommissionens beslut (EU) 2020/1282 av den 31 augusti 2020 om tillstånd för Frankrike att tillämpa en förlängning av vissa perioder som anges i artiklarna 11, 16 och 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 301, 15.9.2020, s. 9, kommissionens beslut (EU) 2020/1237 av den 25 augusti 2020 om tillstånd för Förenade konungariket att tillämpa en förlängning av vissa perioder som anges i artiklarna 3 och 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/698, EUT L 282, 31.8.2020, s. 22.

(6) Det är därför nödvändigt att anta åtgärder för att komma till rätta med dessa problem och för att säkerställa både rättslig säkerhet och att de berörda rättsakterna fungerar väl. Anpassningar av detta slag bör göras, särskilt när det gäller vissa tidsfrister, i kombination med möjligheten för kommissionen att på grundval av en begäran som lämnats av en medlemsstat tillåta förlängningar.

(7) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG[3] fastställs regler för grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport. Dessa förare måste inneha ett yrkeskompetensbevis och bevisa att de har genomgått fortbildningen genom att inneha ett körkort eller ett yrkeskompetensbevis för förare på vilket fortbildningen anges. På grund av svårigheterna för en innehavare av ett yrkeskompetensbevis att slutföra fortbildningen och förnya det yrkeskompetensbevis som styrker genomgången fortbildning, som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-pandemin, vilken i vissa medlemsstater fortsatte även efter den 31 augusti 2020, är det nödvändigt att förlänga giltigheten för det yrkeskompetensbeviset med sju månader från och med dess sista giltighetsdag för att säkerställa vägtransporternas kontinuitet.

(8) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG[4] fastställs regler för körkort. I direktivet föreskrivs regler för ömsesidigt erkännande av körkort som utfärdats av medlemsstater på grundval av en EU-körkortsmodell, och fastställs minimikrav för att erhålla körkort. Framför allt måste förare av motorfordon inneha ett giltigt körkort, som ska förnyas eller i vissa fall bytas ut vid den administrativa giltighetstidens utgång. På grund av svårigheter med att förnya körkort som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, som i vissa medlemsstater fortsatte även efter den 31 augusti 2020, är det nödvändigt att förlänga giltigheten för vissa körkort med sju månader från och med deras sista giltighetsdag för att säkerställa fortsatt kontinuitet när det gäller mobilitet på vägarna.

(9) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014[5] fastställs regler för färdskrivare vid vägtransporter. Efterlevnaden av de regler om körtider, arbetstider och viloperioder som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006[6] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG[7] är mycket viktig för att säkerställa sund konkurrens och trafiksäkerhet. På grund av behovet att säkerställa vägtransporternas kontinuitet, trots svårigheter att göra regelbundna besiktningar av färdskrivare som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av den fortsatta covid-19-pandemin, bör de besiktningar som avses i artikel

---

3 Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/59/EG av den 15 juli 2003 om grundläggande kompetens och fortbildning för förare av vissa vägfordon för gods- eller persontransport och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 och rådets direktiv 91/439/EEG samt om upphävande av rådets direktiv 76/914/EEG (EUT L 226, 10.9.2003, s. 4).

4 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/126/EG av den 20 december 2006 om körkort (omarbetning) (EUT L 403, 30.12.2006, s. 18).

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 av den 4 februari 2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet (EUT L 60, 28.2.2014, s. 1).

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102, 11.4.2006, s. 1).

7 Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter (EGT L 80, 23.3.2002, s. 35).

23.1 i förordning (EU) nr 165/2014, och som borde göras mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, nu göras senast sju månader efter den dag då de skulle ha gjorts enligt den artikeln. Av samma anledning motiverar svårigheter med att förnya och ersätta förarkort, som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, att medlemsstaternas behöriga myndigheter beviljas ytterligare tid för dessa ändamål. I dessa fall bör förare få möjlighet, och bör vara skyldiga, att använda praktiskt möjliga alternativ för att registrera nödvändig information som rör körtider, arbetstider och viloperioder fram till dess att de erhåller ett nytt kort.

(10) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU[8] fastställs regler för periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet. Periodisk trafiksäkerhetsprovning är en komplex uppgift vars syfte är att säkerställa att fordon hålls i ett säkert och miljömässigt godtagbart skick under användning. På grund av svårigheter att genomföra periodisk trafiksäkerhetsprovning som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-pandemin, som i vissa medlemsstater fortsatte även efter den 31 augusti 2020, bör de periodiska trafiksäkerhetsprovningar som skulle ha genomförts mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 nu genomföras vid ett senare datum, men senast sju månader efter den ursprungliga tidsfristen, och de berörda intygen bör förbli giltiga fram till det senare datumet.

(11) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009[9] fastställs gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik. Covid-19-utbrottet och den därmed sammanhängande folkhälsokrisen, som fortsatte även efter den 31 augusti 2020, medförde att vissa transportföretag inte längre uppfyller kraven avseende det eller de fordon som de ska förfoga över och använda. Detta har också fått allvarliga följder för den ekonomiska situationen för sektorn, och vissa transportföretag uppfyller inte längre kravet avseende ekonomiska resurser. På grund av den konjunkturnedgång som folkhälsokrisen medfört väntas företagen behöva mer tid än vanligt för att visa att de åter varaktigt uppfyller kraven avseende det eller de fordon som de ska förfoga över och använda eller kravet avseende ekonomiska resurser. Det är därför lämpligt att förlänga den maximala tidsfrist som fastställs för dessa syften i artikel 13.1 b och c i förordning (EG) nr 1071/2009 från sex till tolv månader när det gäller bedömning av kraven avseende det eller de fordon som de berörda vägtransportföretagen ska förfoga över och använda, i enlighet med vad som avses i artikel 5 b och c i den förordningen, och kravet avseende dessa företags ekonomiska resurser, i den mån dessa bedömningar omfattar hela eller delar av perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021. Om bristande uppfyllelse av något av dessa krav redan har konstaterats och den tidsfrist som fastställts av den behöriga myndigheten ännu inte har löpt ut, bör den behöriga myndigheten kunna förlänga denna tidsfrist till sammanlagt tolv månader.

---

8 Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU av den 3 april 2014 om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvagnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG (EUT L 127, 29.4.2014, s. 51).

9 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (EUT L 300, 14.11.2009, s. 51).

(12) I Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1072/2009[10] och (EG) nr 1073/2009[11] fastställs gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg respektive tillträde till den internationella marknaden för persontransport med buss. Internationella godstransporter på väg och internationella persontransporter med buss förutsätter bland annat innehav av ett gemenskapstillstånd och, när det gäller förare som är medborgare i tredjeländer och som utför godstransporter, ett förartillstånd. Det krävs också tillstånd för att tillhandahålla linjetrafik med buss. Dessa tillstånd kan förnyas efter kontroll av att de relevanta villkoren fortfarande uppfylls. På grund av svårigheter med att förnya tillstånden som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av att covid-19-pandemin fortsatte även efter den 31 augusti 2020, är det nödvändigt att förlänga deras giltighetstid med sju månader från och med deras sista giltighetsdag för att säkerställa vägtransporternas kontinuitet.

(13) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798[12] fastställs regler om järnvägssäkerhet. Mot bakgrund av åtgärderna för att begränsa rörelsefriheten i kombination med den extra arbetsbelastning som det innebär att begränsa covid-19-pandemin, som fortsatte även efter den 31 augusti 2020, stöter nationella myndigheter, järnvägsföretag och infrastrukturförvaltare på svårigheter när det gäller förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg och, i fråga om befintliga säkerhetstillstånd vars giltighetstid löper ut, utfärdande av sådana tillstånd för en efterföljande tidsperiod som omfattas av artiklarna 10 respektive 12 i det direktivet. Tidsfristen för förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg bör därför förlängas med sju månader, och berörda befintliga gemensamma säkerhetsintyg bör förbli giltiga i enlighet med detta. Giltighetstiden för säkerhetstillstånd bör på samma sätt förlängas med sju månader från och med deras sista giltighetsdag.

(14) Vissa medlemsstater har i enlighet med artikel 33.2 i direktiv (EU) 2016/798 förlängt införlivandeperioden för det direktivet till och med den 16 juni 2020. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/700 om ändring av direktiv (EU) 2016/798[13] gavs dessa medlemsstater möjlighet att förlänga införlivandeperioden ytterligare till och med den 31 oktober 2020. Bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG[14] förblev därför tillämpliga i dessa medlemsstater till och med den 31 oktober 2020, och de berörda medlemsstaterna hade rätt att utfärda intyg enligt det direktivet. Säkerhetsintyg som utfärdats enligt det direktivet förblir giltiga till dess att deras löptid går ut, i enlighet med direktiv (EU) 2016/798. Det är

---

10 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (EUT L 300, 14.11.2009, s. 72).

11 Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 av den 21 oktober 2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 (EUT L 300, 14.11.2009, s. 88).

12 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/798 av den 11 maj 2016 om järnvägssäkerhet (EUT L 138, 26.5.2016, s. 102).

13 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/700 av den 25 maj 2020 om ändring av direktiven (EU) 2016/797 och (EU) 2016/798 vad gäller förlängning av deras införlivandeperioder (EUT L 165, 27.5.2020, s. 27).

14 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/49/EG av den 29 april 2004 om säkerhet på gemenskapens järnvägar och om ändring av rådets direktiv 95/18/EG om tillstånd för järnvägsföretag och direktiv 2001/14/EG om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (järnvägssäkerhetsdirektivet) (EUT L 164, 30.4.2004, s. 44).

således även nödvändigt att föreskriva en förlängning av tidsfristerna för förnyelse av säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd som utfärdats enligt artiklarna 10 och 11 i direktiv 2004/49/EG och att förtydliga att de säkerhetsintyg och säkerhetstillstånd som berörs förblir giltiga i enlighet med detta.

(15) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG[15] fastställs regler om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen. I artiklarna 14.5 och 16 i det direktivet föreskrivs att giltigheten för lokförarnas förarbevis är begränsad till tio år och avhängig av regelbundna kontroller. På grund av svårigheterna med att förnya förarbevisen som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-pandemin, vilken fortsatte även efter den 31 augusti 2020, bör giltighetstiden för förarbevis som upphör att gälla mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 förlängas med sju månader från och med deras sista giltighetsdag. På motsvarande sätt bör lokförare beviljas ytterligare sju månader för att genomgå de regelbundna kontrollerna.

(16) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU[16] inrättas ett gemensamt europeiskt järnvägsområde. Enligt artikel 23.2 i det direktivet får tillståndsmyndigheter utföra en regelbunden omprövning för att kontrollera att ett järnvägsföretag fortsätter att uppfylla de skyldigheter som anges i kapitel III i det direktivet som hör samman med dess tillstånd. Enligt artikel 24.3 i det direktivet får tillståndsmyndigheter tillfälligt dra in eller återkalla ett tillstånd på grund av bristande efterlevnad av kravet på ekonomisk förmåga och får bevilja ett tillfälligt tillstånd medan järnvägsföretaget omorganiseras, förutsatt att säkerheten inte äventyras. På grund av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-pandemin, vilken fortsatte även efter den 31 augusti 2020, har tillståndsmyndigheter allvarliga svårigheter att utföra regelbundna omprövningar avseende befintliga tillstånd och fatta de relevanta besluten avseende utfärdande av nya tillstånd efter det att ett tillfälligt tillstånd har upphört att gälla. Tidsfrister för att utföra regelbundna omprövningar som i enlighet med det direktivet löper ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 bör därför förlängas med sju månader. På samma sätt bör giltigheten för de tillfälliga tillstånd som upphör att gälla mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 förlängas med sju månader.

(17) Enligt artikel 25.2 i direktiv 2012/34/EU ska tillståndsmyndigheter besluta om ansökningar om tillstånd inom tre månader efter det att all relevant information, i synnerhet de upplysningar som avses i bilaga III till det direktivet, har ingetts. På grund av svårigheter med att fatta de relevanta besluten som en följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-pandemin, vilken fortsatte även efter den 31 augusti 2020, är det nödvändigt att förlänga den tidsfristen med sju månader.

(18) Järnvägsföretag som var ekonomiskt stabila före covid-19-utbrottet står inför likviditetsproblem som skulle kunna leda till att deras tillstånd dras in tillfälligt eller återkallas eller att det ersätts med ett tillfälligt tillstånd utan att det föreligger något strukturellt ekonomiskt behov för att detta ska ske. Beviljandet av ett tillfälligt tillstånd enligt artikel 24.3 i direktiv 2012/34/EU skulle kunna sända en negativ signal till

[15] Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/59/EG av den 23 oktober 2007 om behörighetsprövning av lokförare som framför lok och tåg på järnvägssystemet i gemenskapen (EUT L 315, 3.12.2007, s. 51).

[16] Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 14.12.2012, s. 32).

marknaden om järnvägsföretags förmåga att överleva, vilket i sin tur skulle förvärra deras finansiella problem, som annars skulle vara tillfälliga. Med åberopande av förordning (EU) 2020/698 och mot bakgrund av att covid-19-utbrottet fortsatt även efter den 31 augusti 2020 bör det därför föreskrivas att om tillståndsmyndigheten, på grundval av den kontroll som genomförs under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, anser att ett järnvägsföretag inte längre uppfyller kraven avseende ekonomisk förmåga, bör den före den 30 april 2021 kunna besluta att inte tillfälligt dra in eller återkalla tillståndet för det berörda järnvägsföretaget, förutsatt att säkerheten inte äventyras och förutsatt att det finns en realistisk möjlighet att åstadkomma en tillfredsställande ekonomisk rekonstruktion av järnvägsföretaget inom de följande sju månaderna. Efter den 30 april 2021 bör järnvägsföretaget omfattas av de allmänna regler som fastställs i artikel 24.1 i direktiv 2012/34/EU.

(19) I rådets direktiv 96/50/EG[17] fastställs villkor för att erhålla båtförarcertifikat för gods- eller personbefordran på unionens inre vattenvägar. Innehavare av båtförarcertifikat som har uppnått 65 års ålder har en skyldighet att genomgå regelbundna läkarundersökningar. Mot bakgrund av de åtgärder som vidtagits i samband med covid-19-pandemin, som fortsatte även efter den 31 augusti 2020, och i synnerhet mot bakgrund av den begränsade tillgången till hälsovård för läkarundersökningar, är det inte säkert att innehavare av båtförarcertifikat har möjlighet att genomgå de erforderliga läkarundersökningarna inom den period som berörs av dessa åtgärder. I de fall då tidsfristen för att genomgå läkarundersökningar annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 bör den tidsfristen därför förlängas med sju månader i vart och ett av de berörda fallen. De berörda båtförarcertifikaten bör förbli giltiga i enlighet med detta.

(20) I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629[18] fastställs tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart. I artikel 10 i det direktivet föreskrivs en begränsning av giltighetstiden för unionscertifikat för inlandssjöfart. Vidare föreskrivs i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 att handlingar som omfattas av det direktivets tillämpningsområde och som utfärdats av medlemsstaternas behöriga myndigheter före den 6 oktober 2018 enligt det direktiv som tidigare var tillämpligt, nämligen Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG[19], ska fortsätta att gälla tills deras giltighetstid löper ut. De åtgärder som vidtagits med anledning av att covid-19-utbrottet fortsatt även efter den 31 augusti 2020 kan göra det opraktiskt och ibland omöjligt för de behöriga myndigheterna att genomföra tekniska besiktningar för att förlänga giltigheten för relevanta certifikat eller, när det gäller de handlingar som avses i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, för att ersätta dem. För att möjliggöra fortsatt drift av berörda fartyg i inlandssjöfart är det därför lämpligt att med sju månader förlänga giltigheten för unionscertifikat för inlandssjöfart och handlingar som omfattas av artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629, som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021.

---

17 Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

18 Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 118).

19 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/87/EG av den 12 december 2006 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 82/714/EEG (EUT L 389, 30.12.2006, s. 1).

(21) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004[20] fastställs regler om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar. I Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG[21] fastställs åtgärder för att förbättra hamnskyddet inför hot om säkerhetstillbud. Direktivet säkerställer också att skyddsåtgärder som vidtas med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004 drar fördel av ett ökat skydd i hamnar. Det faktum att covid-19-pandemin fortsatt även efter den 31 augusti 2020 gör det svårt för medlemsstaternas myndigheter att genomföra sjöfartsskyddsinspektioner och sjöfartsskyddsbesiktningar i syfte att förnya vissa handlingar på sjöfartsskyddsområdet. Det är därför nödvändigt att förlänga tidsfristerna för översyn av skyddsutredningar och skyddsplaner som krävs enligt de unionsrättsakterna med en rimlig tid för att ge medlemsstaterna och sjöfartsnäringen möjlighet att hantera detta på ett flexibelt och pragmatiskt sätt, och för att hålla viktiga leveranskedjor öppna, utan att säkerheten äventyras. Flexibilitet bör också medges för övningar med avseende på sjöfartsskydd, vilka enligt unionsrättsakterna på sjöfartsskyddsområdet ska genomföras inom vissa tidsramar.

(22) Om en medlemsstat anser att det på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att tillämpa de regler som denna förordning medger undantag från, bland annat gällande förnyelse eller förlängning av certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd, även efter de datum som anges i denna förordning bör kommissionen, om den berörda medlemsstaten så begär senast den 1 april 2021, ha rätt att tillåta att den berörda medlemsstaten ytterligare förlänger de perioder som anges i denna förordning, enligt vad som är tillämpligt. För att garantera rättslig säkerhet, samtidigt som det säkerställs att inte transportsäkerheten och transportskyddet äventyras, bör en sådan förlängning begränsas till vad som är nödvändigt för att den ska motsvara den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att fullgöra formaliteter, förfaranden, kontroller och utbildningar, och den bör inte i något fall vara längre än sex månader.

(23) Covid-19-utbrottet har påverkat hela unionen, men inte på ett enhetligt sätt. Medlemsstaterna har påverkats i olika grad och vid olika tidpunkter. Med tanke på att undantagen från de regler som normalt tillämpas bör begränsas till vad som är nödvändigt bör medlemsstaterna, när det gäller direktiv 2003/59/EG, direktiv 2006/126/EG, förordning (EU) nr 165/2014, direktiv 2014/45/EU, förordning (EG) nr 1072/2009, förordning (EG) nr 1073/2009, direktiv (EU) 2016/798, direktiv 2004/49/EG, direktiv 2007/59/EG, direktiv 2012/34/EU, direktiv 96/50/EG, direktiv (EU) 2016/1629, förordning (EG) nr 725/2004 och direktiv 2005/65/EG, kunna fortsätta att tillämpa dessa rättsakter utan att tillämpa de undantag som föreskrivs i den här förordningen, om en tillämpning av rättsakterna har förblivit praktiskt möjlig. Detsamma bör gälla i fall då en medlemsstat har drabbats av sådana svårigheter men har antagit lämpliga nationella åtgärder för att minska dem. De medlemsstater som väljer att utnyttja denna möjlighet bör emellertid inte förhindra att en ekonomisk aktör eller fysisk person förlitar sig på de undantag som anges i den här förordningen och som är tillämpliga i en annan medlemsstat, och bör särskilt erkänna certifikat, intyg, körkort och tillstånd vars giltighet har förlängts genom den här förordningen. För att

[20] Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar (EUT L 129, 29.4.2004, s. 6).

[21] Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd (EUT L 310, 25.11.2005, s. 28).

säkerställa rättslig säkerhet bör medlemsstaterna underrätta kommissionen om sina beslut att inte tillämpa de undantag som föreskrivs i denna förordning innan den blir fullt tillämplig den **[datum för tillämpning av denna förordning]**.

(24) Denna förordning bör inte påverka de rättigheter som beviljats genom de kommissionsbeslut som antagits i enlighet med förordning (EU) 2020/698, som ger medlemsstater tillstånd att förlänga vissa perioder som anges i den förordningen, i den mån dessa beslut kan föranleda förlängningar utöver dem som föreskrivs i den här förordningen.

(25) Eftersom den övergångsperiod som fastställs i avtalet om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen upphörde den 31 december 2020, bör inga av bestämmelserna i denna förordning vara tillämpliga på Förenade kungariket även när de rör perioder som föregår detta datum.

(26) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att förlänga de tidsfrister som fastställs i unionsrätten för förnyelse och förlängning av giltighetstiden för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd och att skjuta upp vissa regelbundna kontroller och fortbildningar med anledning av de extraordinära omständigheter som orsakats av att covid-19-pandemin fortsatt även efter den 31 augusti 2020 på områdena väg, järnväg och inre vattenvägar samt sjöfartsskydd, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(27) Med beaktande av den brådska som föranleds av de exceptionella omständigheter som förorsakats av att covid-19-pandemin fortsatt även efter den 31 augusti 2020 ansågs det lämpligt att tillämpa ett undantag från den åttaveckorsperiod som avses i artikel 4 i protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen.

(28) På grund av covid-19-utbrottets oförutsebara och plötsliga karaktär samt dess oväntade varaktighet var det omöjligt att anta alla relevanta åtgärder i tid. Därför bör bestämmelserna i denna förordning också omfatta tiden fram till dess att den träder i kraft. Med hänsyn till dessa bestämmelsers karaktär leder ett sådant tillvägagångssätt inte till att de berörda personernas berättigade förväntningar åsidosätts.

(29) Mot bakgrund av det allt överskuggande behovet av att utan dröjsmål hantera de omständigheter som orsakats av covid-19-pandemin på områdena väg, järnväg och inre vattenvägar samt sjöfartsskydd, samtidigt som medlemsstaterna ges en rimlig tid för att underrätta kommissionen om de beslutar att inte tillämpa vissa undantag som fastställs i denna förordning, bör denna förordning av brådskande skäl träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* för att säkerställa att situationer med rättsosäkerhet som påverkar många myndigheter och transportföretag inom olika transportsektorer, i synnerhet när de relevanta tidsfristerna redan har löpt ut, blir så korta som möjligt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs särskilda och tillfälliga åtgärder tillämpliga på förnyelse av och förlängning av giltigheten för vissa certifikat, intyg, bevis, körkort och tillstånd samt på uppskjutande av vissa regelbundna kontroller och fortbildningar med anledning av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet inom områdena väg, järnväg och inre vattenvägar samt sjöfartsskydd för referensperioder som följer på dem som avses i förordning (EU) 2020/698.

Artikel 2

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2003/59/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 8.2 och 8.3 i direktiv 2003/59/EG, ska de tidsfrister inom vilka innehavaren av ett yrkeskompetensbevis ska ha genomgått fortbildning i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader i vart och ett av fallen. Yrkeskompetensbeviset ska förbli giltigt i enlighet med detta.

2. Giltigheten för den harmoniserade unionskoden ”95” som föreskrivs i bilaga I till direktiv 2006/126/EG och som har angetts av de behöriga myndigheterna antingen på körkortet eller på det yrkeskompetensbevis för förare som avses i artikel 10.1 i direktiv 2003/59/EG på grundval av det yrkeskompetensbevis som avses i punkt 1 i den artikeln, ska anses vara förlängd med sju månader från och med den dag som anges på varje sådant körkort eller yrkeskompetensbevis för förare.

3. Giltighet för yrkeskompetensbevis för förare som avses i bilaga II till direktiv 2003/59/EG som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, ska anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader från och med den sista giltighetsdag som anges på varje sådant bevis.

4. Om en medlemsstat anser att det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att genomgå fortbildning eller certifiera denna, ange den harmoniserade unionskoden ”95” eller förnya yrkeskompetensbevis för förare efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1, 2 och 3, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran kan avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller de sjumånadersperioder som anges i punkterna 1, 2 och 3, enligt vad som är tillämpligt, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

5. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 4 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, 2 respektive 3, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att genomgå fortbildningen i fråga eller certifiera denna, ange den harmoniserade unionskoden ”95” eller förnya yrkeskompetensbevis för förare och den får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1, 2 och 3 om den inte drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra fortbildning eller certifiera denna, ange den harmoniserade unionskoden ”95” eller

förnya yrkeskompetensbevis för förare under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1, 2 och 3 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1, 2 och 3 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 3

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2006/126/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 7 i direktiv 2006/126/EG och punkt 3 d i bilaga I till det direktivet ska den giltighet för körkort som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader från och med den sista giltighetsdag som anges på varje sådant körkort.

2. Om en medlemsstat anser att förnyelse av körkort sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller sjumånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

3. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 2 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att förnya körkort och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkt 1 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya körkort under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkt 1 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkt 1 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 4

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EU) nr 165/2014

1. Trots vad som sägs i artikel 23 i förordning (EU) nr 165/2014 ska de regelbundna besiktningar som föreskrivs i punkt 1 i den artikeln och som enligt den punkten annars skulle ha behövt göras eller annars skulle behöva göras mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, göras senast sju månader efter den dag då de annars skulle ha behövt göras enligt den artikeln.

2. Trots vad som sägs i artikel 28 i förordning (EU) nr 165/2014 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter, om en förare ansöker om förnyelse av ett förarkort i enlighet med punkt 1 i den artikeln mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, utfärda ett nytt förarkort senast två månader efter mottagande av begäran. Fram till dess att föraren får ett nytt förarkort från de myndigheter som utfärdar kort ska artikel 35.2 i den förordningen gälla för föraren i tillämpliga delar, förutsatt att föraren kan bevisa att ansökan om förnyelse av förarkortet gjordes i enlighet med artikel 28.1 i den förordningen.

3. Trots vad som sägs i artikel 29.4 i förordning (EU) nr 165/2014 ska medlemsstaternas behöriga myndigheter, om en förare ansöker om ett ersättningskort i enlighet med punkt 4 i den artikeln mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, utfärda ett ersättningskort senast två månader efter mottagandet av begäran. Trots vad som sägs i artikel 29.5 i förordning (EU) nr 165/2014 får föraren fortsätta att köra fram till dess att ett nytt förarkort erhålls från de myndigheter som utfärdar kort, förutsatt att föraren kan bevisa att förarkortet återlämnades till den behöriga myndigheten när det var skadat eller inte fungerade på fullgott sätt och att ett ersättningskort har begärts.

4. Om en medlemsstat anser att de regelbundna besiktningar, de förnyelser av förarkort eller de ersättningar av förarkort som krävs enligt förordning (EU) nr 165/2014 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjliga efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1, 2 och 3, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, sjumånadersperioden eller de tillämpliga tidsfristerna för utfärdande av ett nytt förarkort, eller någon kombination av dessa. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

5. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 4 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, 2 respektive 3, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken de regelbundna besiktningarna eller förnyelsen eller ersättandet av förarkort sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjliga och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1, 2 och 3 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra regelbundna besiktningar, förnya förarkort eller ersätta förarkort under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**.

Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1, 2 och 3 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1, 2 och 3 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 5

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2014/45/EU

1. Trots vad som sägs i artiklarna 5.1 och 10.1 i direktiv 2014/45/EU och punkt 8 i bilaga II till det direktivet, ska tidsfristerna för de trafiksäkerhetsprovningar som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha behövt genomföras eller annars skulle behöva genomföras mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 8 i direktiv 2014/45/EU och punkt 8 i bilaga II till det direktivet, ska giltigheten för trafiksäkerhetsintyg med en sista giltighetsdag mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader.

3. Om en medlemsstat anser att genomförandet av trafiksäkerhetsprovningar eller det tillhörande intygsförfarandet sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller sjumånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförandet av trafiksäkerhetsprovningar eller det tillhörande intygsförfarandet sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt, och den får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra trafiksäkerhetsprovningar eller det tillhörande intygsförfarandet under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 6

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1071/2009

1. Trots vad som sägs i artikel 13.1 b och c i förordning (EG) nr 1071/2009 gäller att, om en behörig myndighet avseende perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 fastställer att ett vägtransportföretag inte uppfyller kraven avseende det eller de fordon som det ska förfoga över och använda, i enlighet med vad som avses i artikel 5 b och c i den förordningen, eller om myndigheten på grundval av de årliga räkenskaper och intyg som avses i artikel 7.1 och 7.2 i den förordningen för de räkenskapsår som omfattar hela eller delar av perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 fastställer att ett vägtransportföretag inte uppfyller det krav på ekonomiska resurser som fastställs i artikel 3.1 c i den förordningen, får den tidsfrist som den behöriga myndigheten har fastställt med avseende på tillämpningen av artikel 13.1 b och c i den förordningen inte överstiga tolv månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 13.1 b och c i förordning (EG) nr 1071/2009 gäller att, om den behöriga myndigheten mellan den 28 maj 2020 och **[den dag då denna förordning träder i kraft]** fastställer att ett transportföretag inte uppfyller kraven avseende det eller de fordon som det ska förfoga över och använda, i enlighet med vad som avses i artikel 5 b och c i den förordningen, eller det krav på ekonomiska resurser som fastställs i artikel 3.1 c i den förordningen, och har fastställt en tidsfrist för transportföretaget för att åtgärda situationen, får den behöriga myndigheten förlänga den tidsfristen, förutsatt att den inte har löpt ut den dag då denna förordning träder i kraft. Den förlängda tidsfristen får inte överstiga tolv månader.

Artikel 7

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1072/2009

1. Trots vad som sägs i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1072/2009 ska giltigheten för gemenskapstillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader. Bestyrkta kopior ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 5.7 i förordning (EG) nr 1072/2009 ska giltigheten för förartillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av gemenskapstillstånd eller förartillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller sjumånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelsen av gemenskapstillstånd eller förartillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig, och den får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya gemenskapstillstånd eller förartillstånd under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 8

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 1073/2009

1. Trots vad som sägs i artikel 4.4 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska giltigheten för gemenskapstillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader. Bestyrkta kopior ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 8.3 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska beslut om ansökningar om tillstånd för linjetrafik som lämnats in av transportföretaget mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 fattas av den tillståndsgivande myndigheten inom sex månader från den dag då ansökan lämnades in. Trots vad som sägs i artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1073/2009 ska de behöriga myndigheterna i de medlemsstater vars samtycke har begärts avseende sådana ansökningar i enlighet med punkt 1 i den artikeln underrätta den tillståndsgivande myndigheten om sitt beslut i fråga om ansökan inom tre månader. Om den tillståndsgivande myndigheten inte får något svar inom tre månader ska de tillfrågade myndigheterna anses ha gett sitt samtycke, och den tillståndsgivande myndigheten får bevilja tillståndet.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av gemenskapstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller sjumånadersperioden, eller någon kombination av dessa. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av gemenskapstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig, och den får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkt 1 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya gemenskapstillstånd under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta

kommissionen om sitt beslut före **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkt 1 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkt 1 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 9

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv (EU) 2016/798

1. Trots vad som sägs i artikel 10.13 i direktiv (EU) 2016/798 ska de tidsfrister för förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader. Det gemensamma säkerhetsintyg som berörs ska förbli giltigt i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 12.2 i direktiv (EU) 2016/798 ska giltigheten för säkerhetstillstånd som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg som utfärdats i enlighet med artikel 10.8 i direktiv (EU) 2016/798 eller förlängning av giltighetstiden för säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller de sjumånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg eller förlängning av giltighetstiden för säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort förnyelse av gemensamma säkerhetsintyg som utfärdats i enlighet med artikel 10.8 i direktiv (EU) 2016/798, eller förlängning av giltighetstiden för säkerhetstillstånd, praktiskt omöjliga under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en

ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 10

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2004/49/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 10.5 i direktiv 2004/49/EG ska de tidsfrister för förnyelse av säkerhetsintyg som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader. De säkerhetsintyg som berörs ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Trots vad som sägs i artikel 11.2 i direktiv 2004/49/EG ska de tidsfrister för förnyelse av säkerhetstillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader. Det säkerhetstillstånd som berörs ska förbli giltigt i enlighet med detta.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller de sjumånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya säkerhetsintyg eller säkerhetstillstånd under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 11

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2007/59/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 14.5 i direktiv 2007/59/EG ska giltighetstiden för förarbevis som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den

30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader från och med förarbevisets sista giltighetsdag.

2. Trots vad som sägs i artikel 16 i direktiv 2007/59/EG och i bilagorna II och VII till det direktivet ska de tidsfrister för genomförande av de regelbundna kontrollerna som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader i varje enskilt fall. De förarbevis som avses i artikel 14 och de intyg som avses i artikel 15 i det direktivet ska förbli giltiga i enlighet med detta.

3. Om en medlemsstat anser att det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att förnya förarbevis eller genomföra regelbundna kontroller efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller de sjumånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken det sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt att förnya förarbevis eller genomföra regelbundna kontroller och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya förarbevis eller genomföra regelbundna kontroller under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 12

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2012/34/EU

1. Trots vad som sägs i artikel 23.2 i direktiv 2012/34/EU ska, om en regelbunden omprövning har föreskrivits av en tillståndsmyndighet, de tidsfrister för genomförande av en regelbunden omprövning som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 24.3 i direktiv 2012/34/EU ska giltigheten för tillfälliga tillstånd som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020

och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader från och med den sista giltighetsdag som anges på varje tillfälligt tillstånd.

3. Trots vad som sägs i artikel 25.2 i direktiv 2012/34/EU ska tillståndsmyndigheten fatta beslut avseende ansökningar som lämnas in mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 senast tio månader efter det att all relevant information, i synnerhet de upplysningar som avses i bilaga III till det direktivet, har ingetts.

4. Om en medlemsstat anser att genomförandet av en regelbunden omprövning, upphävandet av tillfälliga indragningar av tillstånd eller utfärdande av nya tillstånd, i fall då tillstånd tidigare har återkallats, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller sjumånadersperioden, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

5. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 4 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken upphävande av tillfälliga indragningar av tillstånd eller utfärdande av nya tillstånd, i fall då tillstånd tidigare har återkallats, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

6. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra en regelbunden omprövning, upphäva tillfälliga indragningar av tillstånd eller utfärda nya tillstånd i fall då tillstånd tidigare har återkallats, under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 13

Behandling av tillstånd för järnvägsföretag enligt direktiv 2012/34/EU i händelse av bristande efterlevnad av kraven på ekonomisk förmåga

Trots vad som sägs i artikel 24.1 i direktiv 2012/34/EU får en tillståndsmyndighet – i fall då den, på grundval av en kontroll som avses i den bestämmelsen och som genomförts under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, anser att ett järnvägsföretag inte längre är i stånd att uppfylla de krav avseende ekonomisk förmåga som avses i artikel 20 i det direktivet – före den 30 april 2021 besluta att inte tillfälligt dra in eller återkalla det berörda järnvägsföretagets tillstånd, förutsatt att säkerheten inte äventyras och förutsatt att det

finns en realistisk möjlighet att åstadkomma en tillfredsställande finansiell rekonstruktion av järnvägsföretaget inom sju månader.

Artikel 14

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 96/50/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 6.2 i direktiv 96/50/EG ska de tidsfrister för att genomgå läkarundersökningar som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sju månader. Båtförarcertifikaten för personer som är skyldiga att genomgå läkarundersökningar enligt artikel 6.2 i det direktivet ska förbli giltiga i enlighet med detta.

2. Om en medlemsstat anser att genomförande av läkarundersökningar sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller den sjumånadersperiod som anges i punkt 1, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

3. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 2 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförande av läkarundersökningar sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

4. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkt 1 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomgå läkarundersökningar under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid-19-utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkt 1 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkt 1 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 15

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv (EU) 2016/1629

1. Trots vad som sägs i artikel 10 i direktiv (EU) 2016/1629 ska giltigheten för unionscertifikat för inlandssjöfart, som annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader.

2. Trots vad som sägs i artikel 28 i direktiv (EU) 2016/1629 ska giltigheten för handlingar som omfattas av det direktivets tillämpningsområde och som utfärdats av de behöriga

myndigheterna i medlemsstaterna enligt direktiv 2006/87/EG före den 6 oktober 2018, som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, anses vara, eller ha blivit, förlängd med sju månader.

3. Om en medlemsstat anser att förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart eller av handlingar som avses i punkt 2 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 eller de sjumånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller båda. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken förnyelse av unionscertifikat för inlandssjöfart eller av handlingar som avses i punkt 2 sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjlig, och den får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att förnya unionscertifikat för inlandssjöfart eller handlingar som avses i punkt 2 under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

En medlemsstat som har beslutat att inte tillämpa punkterna 1 och 2 såsom föreskrivs i första stycket i denna punkt får inte förhindra den gränsöverskridande verksamheten för en ekonomisk aktör eller fysisk person som har förlitat sig på undantag som anges i punkterna 1 och 2 och som är tillämpliga i en annan medlemsstat.

Artikel 16

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i förordning (EG) nr 725/2004

1. Trots vad som sägs i artikel 3.6 i förordning (EG) nr 725/2004 ska de tidsfrister för genomförande av regelbundna översyner av skyddsutredningar avseende hamnanläggningar som i enlighet med den bestämmelsen annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda till och med den 30 juni 2021.

2. Trots vad som sägs i del B avsnitten 13.7 och 18.6 i bilaga III till förordning (EG) nr 725/2004, ska de tidsfrister på 18 månader för genomförande av de olika typerna av övningar som i enlighet med de bestämmelserna annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader i varje enskilt fall, dock inte i något fall längre än till och med den 30 juni 2021.

3. Om en medlemsstat anser att genomförande av skyddsutredningar avseende hamnanläggningar, eller av de olika typer av övningar som avses i del B avsnitten 13.7 och 18.6 i bilaga III till förordning (EG) nr 725/2004, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder och tidsfrister som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, tidsfristerna eller de sexmånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller någon kombination av dessa. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder och tidsfrister som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförande av skyddsutredningar avseende hamnanläggningar eller av de olika typerna av övningar sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt, och den får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra skyddsutredningar avseende hamnanläggningar eller av de olika typer av övningar som avses i del B avsnitten 13.7 och 18.6 i bilaga III till förordning (EG) nr 725/2004, under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 17

Förlängning av tidsfrister som föreskrivs i direktiv 2005/65/EG

1. Trots vad som sägs i artikel 10 i direktiv 2005/65/EG ska de tidsfrister för genomförande av översynen av hamnskyddsutredningar och hamnskyddsplaner som i enlighet med den artikeln annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader i varje enskilt fall, dock inte i något fall längre än till och med den 30 juni 2021.

2. Trots vad som sägs i artikel 7.7 i direktiv 2005/65/EG och i bilaga III till det direktivet, ska de tidsfrister på 18 månader för genomförande av utbildningsövningar som i enlighet med den bilagan annars skulle ha löpt ut eller annars skulle löpa ut mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021 anses vara, eller ha blivit, förlängda med sex månader i varje enskilt fall, dock inte i något fall längre än till och med den 30 juni 2021.

3. Om en medlemsstat anser att genomförande av översynen av hamnskyddsutredningar eller hamnskyddsplaner, eller genomförande av utbildningsövningar, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt efter den 30 april 2021, på grund av åtgärder som den har vidtagit för att förebygga eller begränsa spridningen av covid-19, får den lämna en motiverad begäran om tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder som anges i punkterna 1 och 2, enligt vad som är tillämpligt. Denna begäran får avse perioden mellan den 1 september 2020 och den 30

april 2021, tidsfristerna eller de sexmånadersperioder som anges i punkt 1 respektive 2, eller någon kombination av dessa. Den ska lämnas till kommissionen senast den 1 april 2021.

4. Om kommissionen efter en begäran som lämnats i enlighet med punkt 3 konstaterar att de krav som fastställs i den punkten är uppfyllda, ska den anta ett beslut som ger den berörda medlemsstaten tillstånd att tillämpa en förlängning av de perioder och tidsfrister som anges i punkt 1 respektive 2, enligt vad som är motiverat i varje enskilt fall. Förlängningen ska begränsas så att den motsvarar den period under vilken genomförande av översynen av hamnskyddsutredningar eller hamnskyddsplaner, eller genomförande av utbildningsövningar, sannolikt kommer att förbli praktiskt omöjligt och får under inga omständigheter vara längre än sex månader.

Kommissionen ska offentliggöra det beslutet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. En medlemsstat får besluta att inte tillämpa punkterna 1 och 2 om den inte har drabbats av, och sannolikt inte kommer att drabbas av, svårigheter som gjort det praktiskt omöjligt att genomföra översynen av hamnskyddsutredningar eller hamnskyddsplaner eller genomföra utbildningsövningar under perioden mellan den 1 september 2020 och den 30 april 2021, till följd av de extraordinära omständigheter som orsakats av covid- 19- utbrottet, eller har vidtagit lämpliga nationella åtgärder för att minska sådana svårigheter. Medlemsstaten ska underrätta kommissionen om sitt beslut före den **[datum då denna förordning träder i kraft + 5 arbetsdagar]**. Kommissionen ska underrätta de övriga medlemsstaterna om detta och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Beslut som fattats inom ramen för förordning (EU) 2020/698

Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas rättigheter enligt de kommissionsbeslut som antagits i enlighet med artiklarna 2.6, 3.3, 4.5, 11.4, 16.6 och 17.5 i förordning (EU) 2020/698 i den mån dessa beslut, i fråga om syfte och relevanta tidsperioder, reglerar samma ärenden som denna förordning och föreskriver förlängningar utöver dem som föreskrivs i denna förordning.

I de fall där dessa beslut i fråga om syfte och relevanta tidsperioder reglerar samma ärenden som denna förordning, och inte föreskriver några förlängningar utöver dem som föreskrivs i denna förordning, ska denna förordning vara tillämplig.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den **[XX den dag då denna förordning träder i kraft + 8 arbetsdagar]**.

Artiklarna 2.6, 3.4, 4.6, 5.5, 7.5, 8.5, 9.5, 10.5, 11.5, 12.6, 14.4, 15.5, 16.5 och 17.5 ska emellertid tillämpas från och med den **[XX den dag då denna förordning träder i kraft]**.

Första, andra och tredje stycket i den här artikeln påverkar inte den retroaktiva verkan som föreskrivs i artiklarna 2–18.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar *Ordförande*	*På rådets vägnar* *Ordförande*